

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sanctis Rogatiano [et] Felicissimo martyribus. Cap[itulum]. cxij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

quia quos iste baptizabat: ille decollabat. unde ipse sumptis seminibus olerum: monachos suos assumpsit: et heremi desertissimam petiit. veniens autem ad locum super fluvium dardanis: draconem ingentem et serpentum multitudinem ibidem habitantem: christi virtute fugavit. Ibi quoque cum fratribus deo servire cepit et olerum semina seminavit. De ficientibus vero et cibis: angelus domini squiritio precepsit per noctem apparuit: et ei divinam visionem comminatur: nisi sanctis viris subventat pereuntibus fame. Ille vero territus amicos consulit: sed quo sancti dei abissent: penitus invenire non valuit. Post dies tres nocte iterum angelo eadem apparetur plagis percussus est. Qui amicis iterum consulit. Ipsi camelos cibis monachorum oneravit: et deo frontoni: eos commendat. Qui duce domino ad heremi sancti viri recto itinere pervenerunt. Sanctus autem episcopus onerum medietatem deposuit: et cum reliquo camelos remisit. Qui eadem via qua venerat reversi sunt ad dominum suum. Quod cernens preses in christo credidit: et frontonem investigatum adijt: atque gregorius ab eo vocatus sacrum baptismum suscepit: eisdemque in heremo decetero ministravit. Sanctus autem vir post multos labores in pace quiescit. viii. kal. novembris. Sepultus petragorice virtutibus clarus.

De sancto Demetrio martyre. Cap. cxi.

Demetrius martyr apud thessalonicam civitatem passus est: sub maximo imperatore. Hic a sua innecitate christianus et deo servitibus nobilitas fuit civis ipsius thessalonicæ civitatis et miles strenuus. Qui tamen christum dominum predicabat: et multos ad

fidem convertebat. Ingressus autem imperator thessalonicam: audens demetrium ipsum comprehendit fecit et in carcerem mitti. Erat autem cum imperatore gigas fortissimus et aspectu terribilissimus nomine libens. Qui de mandato augusti cum christianis dimicans: eos brachijs ad se constringens ad terram allidebat: statimque spiritum exhalabant. Multi etiam alij ab imperatore diversis penis affligebantur. Eius autem demetrius esset in carcere positus: scorpionem iuxta pedes suos cauda eum percutere satagentem vidit: quem edito crucis signaculo statim extinxit. Tunc oratione confestim angelus apparuit: atque in christo confortatus: coronam capiti eius imposuit. Verum dum imperator cogitaret demetrium cum libeo experiri. Nestor quidam christianus se nomine sancto demetrio obtulit dicens: quod certamen hoc assumere deliberasset: rogans ut sanctus martyr pro se dominum exoraret. Qui ab eo confortatus: die sequenti imperatori se presentavit: seque christianum asseruit: offerens se cum

libeo dimicare: et pro demetrio certamen assumere. Dum autem imperator illum precibus retrahere non posset: victori munera permisit. Nestor igitur duellum ingressus: libeum ad terram prostravit: et prostratum occidit. Imperator autem hoc videns: et gygantem christianorum victorem amisisse dolens contra eius sponsonem nestorem a militibus solvit: et de civitate eiecit: demetrium quoque qui esset interfectionis causa fuerat: iussit in carcere occidi. Milites autem ad carcerem venerunt: et gladium in eius pectore demerserunt. Sicque orans cum palma migravit ad dominum. Eius corpus a christianis occultatum est: propter timorem paganorum. In quo loco deus mirabilia operabatur: ubi cunctorum egrotudines sanabantur. Sed processu temporis a leontio christiano de illyrico veniente ad prefecturam thessalonicæ civitatis corpus sancti martyris levatum est et digno honore conditum: ecclesia eius nomini mire magnitudinis fabricata: ubi et quiescit miraculis pollens. Passus est autem finem vsuandum septimo kalendas novembris. finem adonem octavo idus octobris.

De sancto Evaristo papa et mar. Cap. cxli.

Evaristus papa et martyr natione grecus: ex parte iudeo nomine iuda de civitate berthele: anacleto pontifici in episcopatu romano successit: et sedit annos decem: menses septem: dies duos. Hic titulus in urbe roma presbyteris divinis.

Hic constituit ut septem diaconi essent in urbe: qui custodiret papam predicantem propter stultum errorem: qui postea ipse pontifex ab emulis: et sic a malivolis infamaretur: et verbo divino ab infidelibus detraheretur: qui etiam semper parati essent ad obsequium prebendum in missarum solemnibus. Constituit etiam ut contugium a pariteribus publice fiat: et sponse solemniter a viris sponsantur et tradant nuptus: et demum a sacerdotibus benedicantur: qui etiam sub persecutione trahant martyrio coronantur: et sepultus est iuxta corpus beati petri apostoli in vaticano septimo kalendas novembris. Hic fecit ordinationes tres per mensem decembrium: presbyteros septem: diacones duos: episcopos per diversa loca numero quibus. Et cessavit episcopatus dies vigintiocto.

De sanctis Rogatiano et Felicitissimo martyribus. Cap. cxlii.

Rogatianus presbyter: et felicitissimus martyres apud apud apud sub decem et valeriani persecutione passi sunt: et illustri martyrio coronati. De quibus

De sanctis in mēse octobris occurrētibus Fo. cclxiij.

beatus Tyrrianus in epistola ad confessores rogatiano iuniori mentioem facit: eos magnifice commendans. Passi sunt aut. viij. kal. nouembri. Hec ado.

De sancto Frumentio epō. Cap. cxiij.

Rumen

rius episcopus apud Indiam claruit tempore constantini imperatoris. Fuerit

autem duo pueri romani christiani: scilicet frumentius et hedyfius tempore constantini imperatoris augusti: qui dum ab annis

puerilibus essent christiani: cum meropio quodam presbytero eorum magistro: interna indiarum superioris locorum orbis perscrutando gratia penetrarunt: ubi nunquam adhuc christi fuerat euangelium predicatum: qui a dicto presbytero litteris imbuebant. Romanis vero tunc ipsius pacis federa indiarum insularibus: cuius qui de latinorum populo per totam indiam repti sunt: capiti et trucidati fuerunt. Inter quos presbyteri pueri sub arbore lectiones suas repetentes: a barbaris comprehensi: uita illis remissa: quia pueri: et regi indorum sunt presentati. Quorum alter rex scilicet hedyfium sibi pincernam fecit: frumentio vero rationes suas et scripula concessit. Cum autem rex ad mortem instaret: filio paruulo regnum: pueris vero presbyteris libertatem reliquit. Quo mortuo ad preces regine cum filio paruulo: donec adoleueret permanserunt. Frumentius igitur nocte paruuli regnum gubernabat: unde occasione accepta: christianos in uniuerso regno conuocauit: et ecclesias edificandi libertatem concessit: christi quoque publice annuncians multos de populo ad fidei christi conuertit. Sanctus vero hedyfius ad tyrum italicam ciuitatem perueniens parentibus abiit. Frumentius autem perueniens alexandriam uenit: et arhanasium tunc ipsius uerbis episcopum rogauit: ut nouellus christianus episcopum delegaret. Arhanasius autem frumentium eundem episcopum consecrauit: qui predicacionis officium in ista puincia fideliter administrans: et multis signorum et miraculorum uirtutibus cornuscans: pene omnes superioris indiarum gentes ad christum adduxit: pleniusque sanctitate in pace quiescit. vi. kal. nouembri. Siose sepultus in regia ciuitate.

De sanctis uincentio sabina et christiana uirginibus et mar. Cap. cxiij.

Vincentius marty

sabina et christiana uirgines passi sunt in hispania ciuitate abelula sub preside daclano. Qui primo in equuleo ab eis sunt extortiti: ut omnes compages membrorum eorum soluerentur. Deinde capita eorum lapidibus super

posita usque ad executionem cerebrum validissimis uentibus sunt contusa: atque ita eorum martyrium compleuerunt. vi. kal. nouembri: ut dicitur ad.

De sanctis Symone et iuda apostolis. Cap. cxv.

Symon et iuda

nancus et iuda: siue radeus apostolus: fratres germani fuerunt iacobi minoris et ioseph iusti: filij marie cleophae: quam supra dicitur est in legenda sancte anne. viij. kal. augusti. Judas autem ad abagarum regem

edesse missus fuit post dominum ascensionem. Cum enim dicitur rex infirmitate nimia esset oppellus: audiens de miraculis christi tunc in iudea predicantis misit ei epistolam rogans: ut ad se venire dignaretur: et eum ab infirmitate curare: afferens eum dei filium: cum tamen adhuc esset gentilis. Cui iesus per epistolam respondit: quod oporteret ipsum omnia complere propter que missus fuerat: et postea ab eo qui miserat illum in celum recipi. Promittens quod unum ex eius discipulis post eius ascensionem ad eum mitteret: qui eum ab omni egritudine liberaret. Postea vero quod dominus assumptus est: ut in hystoria ecclesiastica legitur: misit thomas apostolus radeum: qui et iudas dicitur est ad abagarum regem iuxta domini promissionem: uisitatusque rex in uultu radei mirum et diuinum splendorem: et continuo in christum credidit: et eius discipulum adorauit. Et cum leprosus esset: ut in quibusdam libris legitur: radeus eum tetigit: et mox plenam mundationem accepit: et baptismum suscepit.

Scriptum autem iudas apostolus uicima de. viij. que canonice dicuntur epistola: que quod in libro enoch apocrypho testimonium sumptum a populis: et repudiatur: usum tamen et auctoritate maiorum inter sanctas meruit computari scripturas: ut dicit hieronymus libro de uiris illustribus. Iudas primo in mesopotamia et postea predicauit: Symon vero in egypto: deinde ambo in perfidiam uenerunt: et ibidem duos magos zaroem et arphasath: quos matheus de ethiopia fugauerat inueniunt: ut supra dictum est in eius passione. xi. kal. octobris. Qui per magicas incantaciones multa signa faciebant: et populum multis ludificationibus. Tunc baradach dux pertris regis babilonie ad prelium contra indos profecturus nullum a dijs suis potuit habere responsum. Pergentes autem ad phaniam proxime ciuitatis: a dijs illorum audierunt: quod propter apostolos qui illuc uenerant dijs sui respondere non poterant. Quos dux requisitos et inuictos: interrogauit qui essent: uel qua de re uenissent. Qui se genere hebreos: condicione christi seruos et apostolos esse responderunt: causa vero salutis illorum illuc uenisse dixerunt. Cum autem dux diceret: quod dijs suis potest